

מבחן מס' 65 – פרשת האזינו
מסכת פסחים / פרק א' משנה ז' – פרק ג' משנה ח'

- א. בדברי המשנה: "כל שעה שמותר לאכול – מאכיל לבהמה" וכו'. על איזו שעה מדובר?
 1. רביעית.
 2. חמישית.
 3. שישית.
 4. עשירית.
- ב. נכרי שהלוה את ישראל על חמצו, באיזה אופן יהיה מותר בהנאה אחר הפסח?
 1. שהרהיבו.
 2. שאמר לו הישראל: מעכשיו יהא שלך אם לא אפרע בזמן.
 3. שהגיע זמן הפרעון ולא פרע הישראל את חובו.
 4. רק בצרוף שלשת התנאים הנ"ל.
- ג. זך שאכל בפסח תרומת חמץ של כהן, מה דינו?
 1. בשוגג – משלם קרן וחומש. במזיד – פטור מתשלומים ומדמי צעים.
 2. הפוך מ-1.
 3. פטור מתשלומין.
 4. חייב לשלם.
- ד. האם נזיר יוצא ידי חובת מצה בליל הסדר ברקיין שלו?
 1. כן.
 2. לא, כי אינם ראויים לכל אדם.
 3. לא כי לא השתמרו לשם מצה אלא לשם זבח.
 4. לא, כי הם חמץ.
- ה. האם יוצאים ידי חובה במרוך יבש?
 1. כן.
 2. לא.
 3. בעלים – כן. בקלח – לא.
 4. הפוך מ-3.
- ו. מה דין כותח הבבלי בפסח?
 1. עוברין עליו ב"בל יראה".
 2. האוכלו חייב פרת.
 3. צריך ביעור מדרבנן.
 4. כדין חמץ גמור.
- ז. בַּצֶּק פחות מכזית שבסדקי עריבה, האם חייב לבערו?
 1. כשעשוי לחזק סדקה – חייב לבער, כשאינו עשוי לחזק – פטור.
 2. הפוך מ-1.
 3. חייב.
 4. פטור.
- ח. להלכה! כיצד מפרישין חלה בטומאה ביום טוב?
 1. לא תקרא לה שם עד שתאפה.
 2. תטיל בצונן.
 3. מפרשתה ומניחתה עד הערב, ואם החמיצה, החמיצה.
 4. מפרשתה ומאכילה לכלבים.
- ט. מה דינם של שיאור וסידוק?
 1. ישרפו, וחייב כרת על אכילתם.
 2. שיאור – מותר לאכול. סידוק – ישרף, והאוכלו חייב כרת.
 3. סידוק – ישרף, והאוכלו פטור. שיאור – ישרף והאוכלו חייב כרת.
 4. הפוך מ-3.
- י. להלכה! "כקרני חגבים" ונתערבו סדקיו – מה דין האוכלם?
 1. חייב כרת.
 2. כקרני חגבים – פטור, נתערבו סדקיו – חייב כרת.
 3. פטור.
 4. הפוך מ-2.

מבחן מס' 66 – יזם כיפור
מסכת פסחים / פרק ג' משנה ו' – פרק ז' משנה ב'

- א. ארבעה עשר שחל להיות בשבת מתי זמן הביעור? להלכה!
 1. תרומה מלפני השבת וחולין בזמן.
 2. הפוך מ-1.
 3. הכל מלפני השבת.
 4. הכל בזמן.
- ב. מי שיצא מביתו ונזכר שיש לו חמץ בביתו, או היה בידו בשר קודש שנפסל ביוצא, כשצריך לשורפם, על כמה חוזר? להלכה!
 1. חמץ בכזית, בשר קודש כביצה.
 2. הפוך מ-1.
 3. זה וזה בכזית.
 4. זה וזה כביצה.
- ג. הכובש שלשה מיני ירק בחומץ או בציר להתקיים, ושנים מהם פלו לחיה מן השדה, מה הדין להלכה?
 1. מבער הכל.
 2. אוכל הכל.
 3. מבער המינים שפלו. ואוכל מהמין שלא פלה.
 4. מבער המינים שכלו ותולה (אינו אוכל ואינו מבער) את המין שלא פלה.
- ד. מקום שנהגו שלא למכור בהמה דקה לגויים, מה טעמם?
 1. משום איסור "לא תקנם".
 2. גזירה מדרבנן שמא ישאיל או ישכיר לגוי.
 3. משום בנותיהם.
 4. החמירו על עצמם שמא יבואו למכור גסה.
- ה. מהו למכור בהמה גסה לגוי?
 1. תלוי במנהג המקום.
 2. אין מוכרין, שמא ישאיל או ישכיר לו.
 3. מותר, כי כבר אינו שלו.
 4. אסור, שמא יעשה בה הגוי מלאכה בשבת, ויחשבו שהיא עדיין של הישראל ויבואו לחשוד בישראל.
- ו. להלכה! האם מותר לעשות מנעלים חדשים בערב פסח?
 1. מותר כל היום, שכן עולי רגלים מתקנים מנעליהם בחול המועד.
 2. אסור כל היום, כי אין למדים תחילת מלאכה מסוף מלאכה.
 3. מותר עד חצות.
 4. אסור גם לפני חצות, גזירה משום אחר חצות.
- ז. כיצד מנקים את הרֶפֶת בערב פסח ובחול המועד?
 1. בערב פסח – גורפין, ובמועד – מסלקין לצדדין.
 2. הפוך מ-1.
 3. גורפין.
 4. מסלקין לצדדין.
- ח. מהו הפגם ב"כורכין את שמע"?
 1. שלא אמרו קריאת שמע בקול רם.
 2. שלא אמרו "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" בקריאת שמע.
 3. שלא היו מפסיקים בין "אחד" ל"ואהבת".
 4. תשובות 2 ו-3 נכונות.
- ט. מתי נשחט התמיד?
 1. כל יום – בשמונה וחצי. בערב שבת – בשבע וחצי. בערב פסח – בשש וחצי.
 2. כל יום בשבע וחצי. בערב פסח בשש וחצי.
 3. כל יום – בשמונה וחצי. בערב פסח – בשבע וחצי. ובערב פסח שחל בשבת – בשש וחצי.
 4. כל ימות השנה – בשמונה ומחצה. בערב פסח – בשבע ומחצה. בערב פסח שחל בערב שבת – בשש ומחצה.
- י. פסח ששחטו שלא לשמו, או לשמו ושלא לשמו, או שלא לשמו ולשמו, מה דינו?
 1. שלא לשמו – פסול. אבל בשני האופנים האחרים – כשר.
 2. פסול.
 3. כשר.
 4. לשמו ושלא לשמו – כשר. אבל שלא לשמו או שלא לשמו ולשמו – פסול.

סג תשובות למבחני תמוז – אב

מבחן מס' 68 – פרשת בראשית

מסכת פסחים/ פרק ז' משנה א' – פרק ח' משנה א'

א. צולין את הפסח בשפוד של רימון. מדוע לא בעץ אחר?

1. רחמנא אמר: צלי אש ולא צלי דבר אחר.
2. דהוה ליה בשל מבושל במים.
3. כי צריך דוקא משבעת המינים.
4. כי הם לא דולקים היטב.

ב. באיזה מקרה צריך נטילה כעובי אצבע?

1. נטף מרוטבו על החרס וחזר עליו.
2. נטף מרוטבו על הסולת.
3. סכו בשמן תרומה.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.

ג. מתי אינו זורק את הדם?

1. נטמא בשר המוקדשין והחלב קיים.
2. נטמא החלב של הפסח והבשר קיים.
3. נטמא בשר הפסח והחלב קיים.
4. נטמא חלב המוקדשין והבשר קיים.

ד. היו הכהנים טמאים, מתי עושים את הפסח?

1. כולם נדחים לפסח שני.
2. הטהורים עושים בראשון והטמאים בשני.
3. הפוך מ-2.
4. כולם עושים פסח ראשון.

ה. נזיר או עושה פסח, האם הציץ מרצה על טומאת הדם?

1. מרצה.
2. אינו מרצה.
3. בנזיר – מרצה. בעושה פסח – אינו מרצה.
4. הפוך מ-3.

ו. באיזה מקרה דינו של הפסח להשרף לפני הבירה?

1. הנוקר.
2. נטמא מעוטו.
3. נטמא שלם או רובו.
4. תשובות 1 ו-2 נכונות.

ז. מתי יש להשהות את הפסח עד שיבא לידי נותר? להלכה!

1. נטמאו הבעלים.
2. יצא הפסח חוץ לחומה.
3. נטמא הפסח.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.

ח. מדוע אין שורפין קדשים ביום טוב?

1. מפני בזיון קדשים.
2. כי לא נאמר כאן "במועדו".
3. כי אין "עשה" דוחה "לא תעשה".
4. כי אין "עשה" דוחה "לא תעשה" ו"עשה".

ט. מי לוקה ארבעים?

1. המותיר בטהור.
2. המותיר בטמא.
3. השובר את העצם בטהור.
4. השובר בטמא.

י. שחט עליה בעלה ושחט עליה אביה, מתי אוכלת משל אביה?

1. כשפירשה שדעתה בשל אביה.
2. ברגל ראשון בבית אביה כשהיתה רדופה לילך לביתו תדיר.
3. שתי תשובות הנ"ל נכונות.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

מבחן מס' 67 – סוכות

מסכת פסחים/ פרק ז' משנה ג' – פרק ו' משנה ו'

א. קרבן פסח ששחטו קודם חצות או קודם תמיד של בין הערבים, מה

דינו?

1. כשר.
2. פסול.
3. קודם חצות – כשר. קודם לתמיד פסול.
4. הפוך מתשובה 3.

ב. להלכה! השוחט קרבן תמיד של בין הערביים בערב פסח, על הקמץ,

מה דינו?

1. עובר על לאו, אך אין הזבח נפסל.
2. עובר על לאו, והזבח נפסל.
3. אינו עובר על לאו, ואין הזבח נפסל.
4. אינו עובר על לאו, אך הזבח נפסל.

ג. איזה קרבן טעון אצבע בזריקת הדם?

1. פסח.
2. חטאת.
3. שלמים.
4. עולה.

ד. באיזה צד של המזבח יש רק אמה אחת של יסוד?

1. צפון.
2. מערב ומזרח.
3. דרום.
4. דרום ומזרח.

ה. להלכה! ארבעה עשר שחל להיות בשבת, על מה תלו את הפסח

לצורך הפשטה?

1. על הידיים של הבעלים.
2. על אונקליות של ברזל או על מקלות.
3. על מקלות.
4. על אונקליות של ברזל.

ו. ערב פסח שחל להיות בשבת, היכן ישבה הפת השניה?

1. נשארה במקומה.
2. בהר הבית.
3. בחיל.
4. בעזרה.

ז. להלכה! האם הדחת הקרביים וחתיכת יבלתו של הפסח דוחים

שבת?

1. דוחים.
2. לא דוחים.
3. הדחה – דוחה. חתיכת יבלת אינה דוחה.
4. הפוך מ-3.

ח. מתי אין מביאים חגיגה עם הפסח ב"ד?

1. בשבת, או במרובה, או בטומאה.
2. דוקא בצרוף כל שלשת התנאים הנ"ל.
3. בשבת, או במועד, או בטומאה.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

ט. על מי נאמר ש"אין לו קצבה"?

א. קרבן התמיד.

ב. קרבן חגיגה.

ג. אמורי ציבור.

ד. קרבן פסח.

י. שחט קרבן פסח בשבת ונמצא בעל מום או נודע שנטמאו הבעלים,

מה דינו?

1. פטור.
2. חייב.
3. נמצא בעל מום – פטור. נודע שנטמאו הבעלים – חייב.
4. הפוך מ-3.

תשובות למבחני תמוז – אב

מבחן מס' 57

מסכת שבת/ פרק כ"ג משנה א' – מסכת ערויבין/ פרק א' משנה ד'

א. 4. ב. 1. ג. 1. ד. 3. ה. 2. ו. 2. ז. 3. ח. 2. ט. 4. י. 1.

מבחן מס' 56

מסכת שבת/ פרק כ' משנה א' – פרק כ"ב משנה ו'

א. 3. ב. 2. ג. 2. ד. 4. ה. 4. ו. 1. ז. 3. ח. 1. ט. 2. י. 3.

ז הזדמנות שהחמצה &

-סיפור-

במסגרת ה"משנה היומית" למדנו במסכת פסחים (פ"ד מ"ט) שחזקיהו המלך סתם מי גיחון העליון, ולא הודו לו חכמים.

בהקשר לכך מן הראוי נביא כאן מעשה נורא שהביא הרב חיד"א זצ"ל (שם הגדולים ח"ב ח, טו) כי בזמן שהרב המקובל האלקי מוה"ר רבי חיים וויטאל זצ"ל היה גר בירושלים, בא שר אחד מהישמעאלים ושמו "אבו סיפין" אשר נודע לו כי מלך ישראל סתם את מי גיחון, ושאל את אנשיו אם יש מי שיכול לפותחו היום. השיבו לו כי נמצא כאן רבי חיים וויטאל זצ"ל. שלח השר לקרוא לרבי חיים וויטאל ביום שישי בהם עולים הישמעאלים להר הבית, ואמר לו "גוזר אני עליך שעד שאשוב מהר הבית תפתח את מי המעיין שישובו לנבוע כבתחילה, כי מחסור חמור במים שורר בעיר, ואם לאו דמך בראשך".

רבי חיים וויטאל לא אבה לשמוע בקול השר, ומאימתו עשה "שם" של קפיצת הדרך ונמלט עד לדמשק.

רבו האר"י הקדוש זצ"ל הופיע אליו בחלום הלילה ואמר לו "לא בחכמה עשית. דע לך שזה השר היה גלגול נשמה של המלך סנחריב שבעטיו סתם חזקיהו המלך את המעיין, ואתה יש בך ניצוץ נשמה של חזקיהו המלך, והיתה שעת הכושר לתקן ולפתוח מי גיחון, כי שלא ברצון חכמים עשה חזקיהו המלך ע"ה שהוא מהדברים שלא הודו לו, ובזה שהיית פותח המעיין היתה התחלה של הגאולה".

השיבו רבי חיים וויטאל "לא רציתי להשתמש בשמות הקדושים". ענה לו האר"י ז"ל "אילו לא השתמשת כלל בשמות הקדושים, החרשתי, אבל מאחר שהשתמשת בשמות הקדושים בשביל לבוא לדמשק, כבר יכול היית להשתמש בכך בכדי לפתוח את מי המעיין, והיית גורם בכך קידוש השם גדול ועצום". אמר לו רבי חיים וויטאל "אחזור עתה לירושלים". ענה האר"י ז"ל "כבר עברה השעה ואין זה זמנו".

חודש אלול – וירבה בימים אלו בצדקה ובלמוד

יוהר ותיקונים, "משניות" ותהילים...

(עבודת הקודש להחיד"א סימן חי רמ"ח)

הנבחרים שזכו בהגרלת חודש תמוז:

הרב מ. עמר – קרית מוצקין זכה ב-300 ₪.

הרב י. לוי – ירושלים זכה ב-100 ₪.

הרב א. הלוי – ירושלים ב-50 ₪.

נ. ראקוב – מודיעין עילית זכה ב-50 ₪.

מבחן מס' 69 – פרשת נח

מסכת פסחים/ פרק ח משנה ב' – פרק ט' משנה ז'

א. האומר לעבדו "צא ושחוט עלי את הפסח", שחט גדי – יאכל. אע"פ ש...

1. פירש לו טלה.

2. בשאר פסחים רגיל תדיר בטלה.

3. שכח מה אמר לו רבו.

4. רבו הוא מלך.

ב. להלכה! עד מתי יכול להמנות או למשוך ידו מהמינוי?

1. עד שיִשְׁחַט.

2. עד שיזרוק עליו את הדם.

3. להמנות – עד זריקת הדם, להמשיך – עד שחיטה.

4. הפוך מ-3.

ג. זב שראה שלש ראיות.

1. שוחטין עליו בשביעי.

2. שוחטין עליו בשמיני שלו.

3. נדחה לפסח שני.

4. פטור מקרבן פסח.

ד. על איזה חבוש שוחטין אפילו בפני עצמן?

1. אם בית האסורים בתוך ירושלים.

2. עיני ישראל, דוקא אם הבטיחו להוציאו בערב.

3. עיני עכו"ם כשהבטיחו להוציאו.

4. תשובות 1- ו-2 נכונות.

ה. האם אונן אוכל קדשים או פסח לערב?

1. כן.

2. לא.

3. פסח – כן. קדשים – לא.

4. הפוך מ-3.

ו. מי שהיה טמא או נאנס ולא עשה את הראשון, ואח"כ במזיד לא עשה את השני, האם חייב כרת?

1. חייב.

2. פטור.

3. טמא – חייב. אנוס – פטור.

4. הפוך מ-3.

ז. פסח ראשון ושני, מה דינם לגבי: אסירו בל יראה, הלל באכילתו,

הלל בעשייתו?

1. שניהם אסורים בבל יראה. רק הראשון טעון הלל באכילתו, ובאכילתו.

2. רק הראשון אסור ב"בל יראה" וטעון הלל באכילתו. זה וזה טעונים הלל בעשייתם.

3. שניהם אסורים בבל יראה וטעונים הלל בעשייתם. רק הראשון טעון הלל באכילתו.

4. אף לא תשובה אחת נכונה.

ח. הפסח שבא בטומאה – זב שאכל ממנו, או נכנס למקדש – האם חייב כרת? להלכה!

1. חייב.

2. פטור.

3. אכל – פטור. נכנס למקדש – חייב.

4. הפוך מ-3.

ט. מתי נהג איסור אכילת חמץ בפסח מצרים?

1. בערב פסח.

2. ביום הראשון של חג הפסח.

3. כל שבעה.

4. בליל הסדר.

י. על מי נאמר "ירעה עד שיסתאב"?

1. הפסח שנמצא קודם שחיטת הפסח.

2. המפריש נדבה לפסחו.

3. המפריש זָכָר בן שתי שנים

4. כל התשובות נכונות.

י"ט אלול ע"א – אי חשוון תשע"ב

מסכת עירובין פרק י"ט
מסכת פסחים פרק ט' ט"ז

מבחנים שבועיים על "המשנה היומית"
במסגרת תוכניות "קנין המשנה"

קביעות

המפעל ללימוד

המשנה וההלכה היומית
להנצחת שיטת המיליונים

טל': 817-819-2-072, פקס: 03-5797372

על כף המאזניים

חודש אלול. היתקע שופר בעיר והעם לא יחרדו?!
ואם בכל שנה כן, בשנה זו על אחת כמה וכמה...
המילים הנאמרות בחרדת קודש בתפילת המוסף של
יום הדין "ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לרעב
ואיזו לשלום..." מקבלות משמעות מיוחדת. הצרות
שפקדו את עמנו בכל מיני צורות מחרידות מחד,
ומאידך אצל אומות העולם מתרחשות לנגד עינינו
מהפכות היסטוריות, נשיאים ועריצים שמשלו ביד רמה
משך עשרות שנים, נופלים כאריות של נייר.

כל אחד ואחד מאיתנו מחפש זכויות שיעמדו לו
ביום הדין, והרבה. היום קצר והמלאכה מרובה, אין די
זמן, אנו מחפשים לאגור זכויות רבות בזמן קצר.

ובכן עצה מצאנו. הבה נעיין בפרשת שמות (ג, יב)
על שאלת משה רבינו ע"ה באיזו זכות יצאו בני ישראל
ממצרים, משיב לו הקב"ה "בהוציאך את העם ממצרים
תעבדו את האלקים על ההר הזה", ומבאר רש"י ז"ל
שהזכות העומדת לישראל היא מה שיקבלו את התורה
אחר שיצאו ממצרים. מבואר כי אף שבני ישראל עמדו
אז קודם מתן תורה, בכל זאת מכיון שקיבלו על עצמם
לקבל את התורה, כבר נזקף לזכותם כאילו קיבלו כבר
את התורה בפועל וקיימוה.

ולענייננו. יחד עם זאת שכל אחד מקבל על עצמו
להתחזק בכל הענינים, בסור מרע ועשה טוב. בהחלטה
ובקבלה אחת נוספת שנקבל על עצמינו להתחזק
ביתר שאת בלימוד שתי משניות דבר יום ביומו, בכל
עת ובכל מצב, ייחשב לנו כאילו כבר למדנו בפועל את
כל המשניות הללו. ובבוא יום הדין, ומלך במשפט
יעמיד ארץ, ועל כף המאזניים יעמדו הזכויות מול
החובות, יעלו לפני מלך המשפט כל המשניות שולמד
בעתיד, ובזכות זה נזכה כולנו כאחד לכתובה וחתימה
טובה ושנה טובה ומבורכת. כן יהי רצון.

ארגון

"קביעות - המשנה וההלכה היומית"

שולח בזאת לרבנים, למגידי השיעור,
לנבחרים ולכל לומדי המשנה וההלכה
היומית

ברכת כתיבה וחתימה טובה

תהא השנה שנת אושר וברכה, שנת
שפע והצלחה, שימלאו כל משאלות
לבנו לטובה ויתקבלו תפילותינו
ברחמים וברצון לפני אדון כל.

ברכה
הנהגה

לתשומת לבכם! בגליון זה ישנם 6 מבחנים

(ובעז"ה ייערכו 2 הגרלות נוספות ע"ס 100 ₪ כל אחת + ספר)

את התשובות יש להחזיר אך ורק בדף התשובות

המצו"ב (ולא את גליון המבחנים) עד:

יום רביעי פר' לך-לך ה' בחשוון תשע"ב:

בדואר – לרח' סוקולוב 56 בני-ברק 51322,

או לפקס: 03-5797372. (ניתן להתקשר למשרד בין השעות 9.00-14.30

לברר שהפקס התקבל).

אחון זה אוקדש לזכות

יש'הן אוריה ודקה בת אסתר

ויל'דיהק סוהר וט'דין

לברירות, שמה, פרנסה והצלחה בכל הענינים הגויה.

מבחן מס' 64 – פרשת נצבים – זילך

מסכת עירובין / פרק י' משנה ח' – מסכת פסחים / פרק א' משנה ו'

א. אילן המסך על הארץ, באיזה תנאי מותר לטלטל תחתיו?

1. אם אין נופו גבוה מן הארץ שלשה טפחים.
2. שיקשור הנופות שלא יזיזם הרוח.
3. שיהיה תחתיו עד בית סאתיים.
4. כל התשובות נכונות.

ב. נגר שבראשו גלוסטרא, האם מותר לנעול בו? להלכה!

1. מותר.
2. אסור.
3. אסור, אלא אם כן קשור ותלוי בדלת.
4. אם קשור – מותר, אע"פ שנגרר על הארץ.

ג. נגר שאין בראשו גלוסטרא, מהו לנעול בו? להלכה!

1. אסור.
2. המונח – מותר במקדש. והנגר – מותר אף במדינה.
3. הנגר – מותר במקדש. והמונח – מותר אף במדינה.
4. המונח – מותר רק במקדש. והנגר – מותר רק במדינה.

ד. באיזה אופן מותר לחתוך יבלת בקדשים?

1. במקדש.
2. ביד.
3. במקדש וביד.
4. אסור תמיד.

ה. מדוע התירו למלא מים ביום טוב מבאר הקר?

1. כי היה בו צורך לבני הגולה ברגל.
2. התירו מילוי ע"י גלגל כי אין בו טרחה.
3. כי ליכא למגור שמא ישקה מים לגינתו ולחורבתו, כי יש לו הכר.
4. כי היה זה במקדש, ואין שבות במקדש.

ו. שרץ שנמצא במקדש בשבת, כיצד מוציאו הכהן? להלכה!

1. באבנטו.
2. בידו.
3. בצבת של עץ.
4. בצבת של ברזל.

ז. מהו טעם בדיקת חמץ?

1. שמא ישכח לבטל ונמצא עובר על "בל יראה ובל ימצא".
2. שמא ימצא גלוסקא יפה וימלך על ביטולו ויחשוב לאוכלה ויעבור על בל יראה ובל ימצא.
3. שמא ימצא חמץ בביתו בפסח ויאכלנו.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.

ח. מדוע לדעת ר' יהודה אין לבדוק חמץ לאחר התחלת זמן איסורו?

1. שמא יבוא לאוכלו.
2. מפני מראית עין.
3. כי אין צורך בכך, שהרי ביטלו.
4. כי אם יראנו או ימצאנו, יעבור על "בל יראה ובל ימצא".

ט. להלכה! עד מתי זמן אכילת חמץ בערב הפסח, ומתי זמן שריפתו?

1. אוכלין כל חמש ושורפין בתחילת שש.
2. אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש, ושורפין בתחילת שש.
3. אוכלין כל ארבע ושורפין בתחילת חמש.
4. אוכלין כל חמש ותולין כל שש ושורפין בתחילת שבע.

י. מה הוסיף ר' עקיבא על ר' חנינא?

1. שהתירו לטמא אף שמן ולא רק בשר.
2. שהתירו אף לעשות מן "השני" – "ראשון".
3. שהתירו אף לעשות מן "השלישי" – "ראשון".
4. שהתירו להוסיף טומאה אפילו שלא בהדלקה.